Republika Hrvatska
Općinski sud u Splitu
Gundulićeva 27
Split

Pr-1895/2023

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Splitu, po sutkinji tog suda Katici Bojčić Vidović, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužiteljice: Kristiana Govorko, OIB: 50477918635, Split, Mosećka 34, koju zastupa punomoćnica Martina Radić Šunjić, odvjetnica u Splitu, protiv tuženika: Klinički bolnički centar Split, OIB:51401063283, 21000 Split, Spinčićeva 1, kojeg zastupa ravnatelj izv.prof.dr.sc. Krešimir Dolić, dr.med., a njega punomoćnici-odvjetnici iz Odvjetničkog društva Mihočević&Bajs d.o.o., Zagreb, Smičiklasova 18/III, radi isplate, nakon održane usmene i javne glavne rasprave zaključene 7. listopada 2026. u nazočnosti zamjenice punomoćnice tužiteljice i zamjenice punomoćnika tuženika, dne 19. studenoga 2026.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se u cijelosti kao neosnovan tužbeni zahtjev, a koji glasi:

"I. Dužan je tuženik, u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe, isplatiti tužitelju razliku manje isplaćene plaće i naknade plaće za razdoblje od 01.11.2020.g. do 23.08.2024.g. u ukupnom iznosu od 1.424,77 EUR bruto zajedno s pripadajućom:
- zakonskom kamatom koja na iznos od 53,17 EUR koja teče od 15. prosinac 2020.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 41,80 EUR koja teče od 15. siječanj 2021.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 56,83 EUR koja teče od 15. veljača 2021.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 58,35 EUR koja teče od 15. ožujak 2021.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 53,04 EUR koja teče od 15. travanj 2021.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 52,24 EUR koja teče od 15. svibanj 2021.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 58,10 EUR koja teče od 15. lipanj 2021.

- zakonskom kamatom koja na iznos od 54,23 EUR koja teče od 15. srpanj 2021.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 59,30 EUR koja teče od 15. kolovoz 2021.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 59,81 EUR koja teče od 15. rujan 2021.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 54,23 EUR koja teče od 15. listopad 2021.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 64,37 EUR koja teče od 15. studeni 2021.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 54,46 EUR koja teče od 15. prosinac 2021.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 53,04 EUR koja teče od 15. siječanj 2022.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 53,28 EUR koja teče od 15. ožujak 2022.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 49,40 EUR koja teče od 15. travanj 2022.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 55,80 EUR koja teče od 15. svibanj 2022.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 54,12 EUR koja teče od 15. lipanj 2022.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 61,33 EUR koja teče od 15. srpanj 2022.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 69,14 EUR koja teče od 15. kolovoz 2022.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 60,48 EUR koja teče od 15. rujan 2022.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 67,39 EUR koja teče od 15. listopad 2022.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 73,29 EUR koja teče od 15. studeni 2022.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 62,18 EUR koja teče od 15. prosinac 2022.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 39,19 EUR koja teče od 15. siječanj 2023.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 6,20 EUR koja teče od 15. kolovoz 2024.

do isplate, koja se kamata na navedene iznose do 31.12.2022.g. obračunava po stopi u skladu sa odredbom čl.29.st.2. ZOO-a (''NN'' 35/05, 41/08, 78/15, 29/18, 126/21), a od 01.01.2023.g. pa nadalje po stopi iz izmijenjene odredbe čl.29.st.2. ZOO-a (''NN'' 114/22), te Uredbe o izmjeni ZOO-a (''NN'' 156/22), i to po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na odnose iz trgovačkih ugovora i ugovora između trgovca i osobe javnog prava na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za 8% poena, a u ostalim odnosima za 3% poena, bez zakonskih kamata na iznos poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak.

II/ Dužan je tuženik u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe isplati tužitelju parnični trošak na račun punomoćnika tužitelja odvjetnice Martine Radić Šunjić koji se kod OTP

banke d.d. vodi pod brojem IBAN:HR7924070001100242568, sa kamatama koje teku od donošenja prvostupanjske presude do isplate koja se na navedeni iznos obračunava po stopi iz izmijenjene odredbe čl.29.st.2.ZOO-a ("NN" 114/22), te Uredbe o izmjeni ZOO-a ("NN" 156/22), i to po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na odnose iz trgovačkih ugovora i ugovora između trgovca i osobe javnog prava na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za 8% poena, a u ostalim odnosima za 3% poena."

II. Nalaže se tužiteljici, u roku od 15 dana, naknaditi tuženiku troškove parničnog postupka u iznosu od 1.000,00 eura.

Obrazloženje

1.Tužiteljica je dne 1. prosinca 2023. podnijela ovom sudu tužbu protiv tuženika radi isplate. U tužbi se navodi kako je zaposlena kod tuženika na radnom mjestu pomoćne radnice na Klinici za očne bolesti, te je obavljajući poslove svog radnog mjesta obavlja i poslove vezane za pružanje zdravstvene skrbi pacijentima oboljelima od bolesti COVID-19, a Vlada RH je na sjednici održanoj 7.12.2020. donijela Odluku o posebnoj nagradi radnicima u sustavu zdravstva koji obavljaju poslove vezane za pružanje zdravstvene skrbi pacijentima oboljelima od bolesti COVID-19 kojom je utvrdila posebnu nagradu u iznosu od 10 % od osnovne plaće radnika ili na isplatu prosječne mjesečne plaće u prethodna tri mjeseca prije njegovog privremenog rasporeda ako je to za radnika povoljnije. Međutim, tuženik prilikom obračuna i isplate plaće tužitelju nije uzeo u obzir COVID dodatak, što ima za posljedicu i pogrešan obračun i isplatu svih naknada koje se utvrđuju kao prosjek prethodno isplaćenih plaća i to naknade za plaće za vrijeme korištenja godišnjeg odmora i naknade plaće zbog privremene nesposobnosti za rad. Slijedom prednjeg, tužiteljica potražuje od tuženika isplatu razlike manje isplaćene plaće u bruto iznosu za razdoblje od 1.11.2020. do dana dostave podataka od strane tuženika, dakle, tužiteljica je postavila stupnjevitu tužbu, a po pribavi dokumentacije i nakon provedenog vještačenja određeno će postaviti tužbeni zahtjev (čl. 186.b. ZPP).

2. U odgovoru na tužbu od 30. siječnja 2024. tuženik u cijelosti osporava osnovu i visinu tužbenog zahtjeva. Glede zahtjeva za isplatom posebne nagrade za obavljanje poslova vezanih za pružanje zdravstvene skrbi pacijentima oboljelima od bolesti COVID-19 ističe kako je tužiteljici svaki put kada je radila poslove vezane za pružanje zdravstvene skrbi isplatio posebnu nagradu izračunatu sukladno odluci o posebnoj nagradi za obavljanje poslova vezanih za pružanje zdravstvene skrbi oboljelima od bolesti covid-19 Vlade RH. Osporava i punomoć izdanu odvjetnici Martini Radić Šunjić od strane tužiteljice. Predlaže tužbeni zahtjev odbiti u cijelosti kao neosnovan.

3. Rješenjem ovog suda od 10. srpnja 2025. pozvana je tužiteljica da postavi precizno, potpuno i određeno tužbeni zahtjev (čl. 186.b st.3. ZPP), s obzirom na to da tužiteljica u tužbi ni ne tvrdi da je tražila od tuženika potrebne podatke te da joj tuženik ne želi dati podatke potrebne za postavljanje određenog zahtjeva u smislu odredbe čl. 186.b ZPP-a.

4. Podneskom od 6. kolovoza 2025. tužiteljica je postavila određeni tužbeni zahtjev na način da potražuje od tuženika na ime razlike manje isplaćene plaće i naknade plaće ukupan iznos od 644,00 eura bruto za razdoblje od 1.11.2020. do 23. 8. 2024. sa zakonskom zateznom kamatom koja na pojedini mjesečni iznos od 14,00 eura teče od 15. u mjesecu za prethodni mjesec do isplate.

5. U podnesku od 11. ožujka 2026. te 18. rujna 2025. tuženik ponovno navodi kako punomoćnica tužiteljice nema valjanju punomoć za zastupanje u ovom predmetu. U odnosu na COVID nagradu kako je unutar tuženika organizirana posebna ustrojstvena jedinica koja pruža skrb oboljelima od bolesti COVID-19 Respiratorno-intenzivistički centar, a tužiteljica nije dokazala da je raspoređena odlukom poslodavca u ustrojstvenu jedinicu (RIC) i da je stvarno obavljala poslove pružanja skrbi oboljelima od bolesti COVID-19, dok je tuženik svim radnicima na koje su se ispunila ta dva uvjeta isplaćivao nagradu (dodatak). Ističe prigovor promašene pasivne legitimacije.

6. Rješenjem suda od 10. srpnja 2025. pozvana je tužiteljica da se izjasni je li s punomoći potpisanoj dne 22. 2. 2021., kojom je ovlastila odvjetnicu Martinu Radić Šunjić radi isplate-radno, opunomoćila istu odvjetnicu i za podnošenje tužbe radi isplate razlike manje isplaćene plaće s osnova razlike za COVID dodatak, posljedično naknade za korištenje godišnjeg odmora i bolovanja.

7. Tužiteljica je vlastoručnom izjavom od 31. srpnja 2025., a sukladno rješenju suda od 10. srpnja 2025. potvrdila kako je opunomoćila odvjetnicu Martinu Radić Šunjić za zastupanje u ovom predmetu, stoga se prigovori tuženika kako tužiteljica nije postupila sukladno rješenju suda i odvjetnica Martina Radić Šunjić nije dostavila valjanu punomoć ukazuju neutemeljenim.

8. Tijekom postupka sud je proveo dokaze pregledom Odluke Vlade Republike Hrvatske od 7. prosinca 2020., odluke o posebnoj sigurnosnoj mjeri određivanja respiratorno-intenzivističkih centara za liječenje pacijenata oboljelih od bolesti COVID-19 uzrokovane virusom SARS-CpV-2, odluke tuženika od 20. ožujka 2020., odluka tuženika o radnom vremenu na Odjelima (list 70-116, 119-165 spisa), platnih lista, evidencije o radnom vremenu, saslušanjem svjedokinja Dijane Vidošević, Dolores Poljak, Ivanke Ercegović, saslušanjem tužiteljice kao parnične stranke, financijsko-knjigovodstvenim vještačenjem po Centru za vještačenja d.o.o., a po stalnoj sudskoj vještakinji Ines Lozić od 21. svibnja 2026., očitovanja vještaka na prigovore tuženika od 15. srpnja 2026., dok je sud odbio prijedlog tuženika za dopunom vještačenja na okolnosti vezane za isplatu s osnova primopredaje službe, s obzirom na to da isplata plaće s osnova primopredaje službe nije predmet ovog spora, već samo isplata Covid dodatka pa je na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih zajedno, kao i na temelju rezultata cjelokupno provedenog postupka donio odluku kao u izreci iz sljedećih razloga.

9. Neprijeporno je između parničnih stranaka:

- da je tužiteljica zaposlenica tuženika na neodređeno vrijeme,
- da je radila na radnom mjestu pomoćne radnice na Klinici za unutarnje bolesti, a od 14. 6. 2022. na Klinici za bolesti srca i krvnih žila kao njegovateljica,
- da je od 10.11. 2022. na bolovanju,

- da je epidemija bolesti Covid-19 proglašena 11. ožujka 2020. Odlukom Ministarstva zdravstva, s time da je prestanak epidemije proglašen Odlukom Predsjednika Vlade RH, koja je objavljena u Narodnim novinama broj 51/23 dana 12. svibnja 2023.;
- da je Vlada Republike Hrvatske 7. prosinca 2020. donijela Odluku o posebnoj nagradi radnicima u sustavu zdravstva koji obavljaju poslove vezane za pružanje zdravstvene skrbi pacijentima oboljelima od bolesti Covid-19 koja je objavljena u Narodnim novinama broj 136/20 od 9. prosinca 2020., s tim da je odluka stupila na snagu prvog dana od dana objave, odnosno 10. prosinca 2020., a ista je stavljena izvan snage Odlukom Vlade od 22. kolovoza 2024., a objavljena je u Narodnim novinama broj 99/24 i stupila je na snagu 23. kolovoza 2024.;
- da je Ministarstvo zdravstva 21. prosinca 2020. svim zdravstvenim ustanovama poslalo uputu iz koje proizlazi da će se u COP aplikaciji za potrebe evidentiranja rada zaposlenika koji pružaju skrb oboljelima od bolesti Covid-19 implementirati element 11064 posebna nagrada za rad s oboljelima te da će se obračunavati u iznosu od 10% od osnovne plaće radnika, a prilikom unosa u aplikaciju potrebno je evidentirati broj sati te će se prema broju sati automatski izračunati iznos nagrade;
- da je kod tuženika osnovana ustrojstvena jedinica koja pruža skrb oboljelima od bolesti Covid-19 – Respiratorno-intenzivistički centar (RIC) smješten na Križinama odlukom tuženika od 20. 3. 2020.;
- da je tužiteljica bila upućena za rad u posebnoj ustrojstvenoj jedinici RIC na Križinama.

10. Prijeporna je između parničnih stranaka osnovanost tužbenog zahtjeva, odnosno je li tužiteljicu pripada pravo na isplatu razlike manje isplaćene plaće i naknade plaće po osnovu posebne nagrade za Covid za razdoblje od 1.11.2020. do 23. 8. 2024., a posljedično tim pravnim osnovama naknada za godišnji odmor i bolovanje, a time je prijeporna i visina tužbenog zahtjeva.

11. Ovaj sud smatra tužbeni zahtjev u cijelosti neosnovanim.

12. Predmet spora je zahtjev tužiteljice za isplatom razlike manje isplaćene plaće i naknade plaće u bruto iznosu za razdoblje od 1.11.2020. do 23. 8. 2024. . s osnova isplate posebne nagrade za obavljanje poslova vezanih za pružanje zdravstvene skrbi oboljelima od bolest Covid-19 te naknade za korištenje godišnjeg odmora i bolovanja, a što joj od strane tuženika nije plaćeno.

13. Tuženik prigovara promašenoj pasivnoj legitimaciji jer se tužiteljici plaća isplaćuje putem informacijskog sustava za centralizirani obračun plaća kojim upravlja tijelo državne uprave nadležno za službeničke odnose pa kako tuženik ne upravljala COP niti isplaćuje plaću tužiteljici, već to radi tijelo državne uprave, odnosno Republika Hrvatska to tuženik nije pasivno legitimiran u ovoj pravnoj stvari.

13.1. Prigovor promašene pasivne legitimacije istaknut od strane tuženika nije osnovan jer je poslodavac, ovdje tuženik pasivno legitimiran za neisplatu plaće s kojim tužiteljica kao radnica ima sklopljen ugovor o radu.

14. Tužiteljica smatra da ju pripada pravo na isplatu posebne nagrade za rad s oboljelim od Covid-19 jer je bila raspoređena za rad u Respiratorno-intenzivistički centar, a i na odjelu je radila s covid pozitivnim pacijentima, i da ima pravo na isplatu te nagrade za sve sate koje je odradila u utuženom razdoblju. Tuženik osporava pravo

tužiteljice na isplatu posebne nagrade za rad s oboljelima od Covid-19 budući da je tužiteljici u utuženom razdoblju obračunao i isplatio posebnu nagradu za obavljanje poslova vezanih za pružanje zdravstvene skrbi pacijentima oboljelima od bolesti Covid-19 .

15. Glede zahtjeva tužiteljice za isplatom razlike plaće s osnova posebne nagrade za rad s oboljelima od Covid-19, posljedično tome naknada plaće za vrijeme korištenja godišnjeg odmora i bolovanja, isti je po ocjeni ovog suda neosnovan.

16. Naime, Odlukom Vlade Republike Hrvatske o posebnoj nagradi radnicima u sustavu zdravstva koji obavljaju poslove vezane za pružanje zdravstvene skrbi pacijentima oboljelima od bolesti Covid-19 (Narodne novine broj: 136/20, dalje u tekstu Odluka o posebnoj nagradi) u čl. 1. stavak 2. propisano je da se posebna nagrada utvrđuje u iznosu od 10% od osnovne plaće radnika te se isplaćuje uz plaću. Čl. 2. Odluke određeno je da se posebna nagrada isplaćuje radniku za vrijeme koje je sukladno rasporedu poslodavca/ravnatelja doma zdravlja proveo na obavljanju poslova u ustrojstvenim jedinicama/djelatnostima koje pružaju skrb oboljelima od bolesti Covid-19, s tim da se sredstva za provedbu osiguravaju prema čl. 4. u financijskom planu Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje, a za provedbu same odluke prema čl. 6. zadužen je ministar zdravstva.

16.1. Vlada Republike Hrvatske je donijela Odluku o stavljanju izvan snage Odluke o posebnoj nagradi za obavljanje poslova pružanja skrbi pacijentima oboljelima od bolesti COVID-19, koja je stupila na snagu 23. 8. 2024. (Narodne novine broj 99/24).

17. Dakle, prema Odluci Vlade RH i njegovateljice i pomoćno osoblje imali su pravo na posebnu covid nagradu od 10 % osnovne plaće isključivo za razdoblje u kojem su prema rasporedu poslodavca neposredno obavljali poslove vezane za njegu ili rad u ustrojstvenim jedinicama pacijenata oboljelih od bolesti covid-19.

18. U konkretnom slučaju, tužiteljica radi od 14. 6. 2022. na Klinici za bolesti srca i krvnih žila kao njegovateljica, s time da je od 10.11.2022. na bolovanju i još uvijek je na bolovanju, kako nesumnjivo proizlazi i iz iskaza svjedokinje Dijane Vidošević, glavne sestre te Klinike, a dok je radila samo je jedan pacijent bio covid pozitivan u 8. mjesecu 2022. i bio je otpušten kući, dok je u razdoblju prije toga radila kao pomoćna radnica na Klinici za unutarnje bolesti i za vrijeme Covida radila je u 4. i 5. mjesecu 2020. u RIC-u ukupno 13 ili 14 dana, te je bila prijavljena za rad u covidu i bio je određen točan broj sati koliko je odrađeno, kako je iskazala svjedokinja Dolores Poljak, glavne sestra te Klinike. I svjedokinja Ivanka Ercegović je iskazala kako misli da je tužiteljica radila u RIC-u po 15 dana u dva navrata, prala je, čistila, odnosila prljavo rublje i sve drugo što je bio posao pomoćne radnice da su se covid bolesnici za vrijeme trajanja pandemije primali u RIC, a nakon toga su se eventualno covid pozitivni zaprimali i stavljali, po uputi Ministarstva, u zasebne prostore, a djelatnici koji s njima rade pridržavaju se nošenja sredstava zaštite, te kada se zatvorio RIC radno vrijeme koje je provedeno u satima s covid oboljelima slalo se u financijsku službu radi isplate covid nagrade, dok iz iskaza tužiteljice proizlazi da je za vrijeme covida radila u RIC-u sve do njegovog gašenja.

18.1. Međutim, da je tužiteljica radila u RIC-u sve do njegovog gašenja proizlazi samo iz iskaza same tužiteljice, koji iskaz ovaj sud cijeni subjektivnim, i ničim dokazanim pa ni iskazima svjedokinja Vidošević, Poljak i Ercegović. Prema iskazima tih svjedokinja za rad u RIC-u radnici su trebali biti nalogom raspoređeni, a na Odjelu svi radnici su bili prijavljeni od strane glavne sestre Zavoda za rad s covid pozitivnim pacijentima na mjesečnoj razini, kako je iskazala svjedokinja Poljak glavna sestra Klinike za unutarnje bolesti gdje je tužiteljica radila do 13. 6. 2022. i trebao je biti određen točan broj sati koliko je odrađeno s tim covid pozitivnim pacijentima, dok na Klinici za bolesti srca i krvnih žila kada je tužiteljica tu došla raditi 14.6. 2022. onda nije radila u RIC-u, ali je bilo covid pozitivnih pacijenata na Klinici koje su smještali u apartmane da nisu s drugim bolesnicima i za to vrijeme tužiteljica je u 8. mjesecu 2022. kada je bio jedan covid pozitivan pacijent radila s njim (pružala njegu) i za rad s tim pacijentom plaćeni su joj sati, što proizlazi ne samo iz iskaza svjedokinje Vidošević, glavne sestre te Klinike, već i iz evidencije rada, kao i iz Tablice 1, stupac 10 nalaza i mišljenja Centra za vještačenja d.o.o. od 21. svibnja 2026.

18.2. Stoga, tvrdnje tužiteljice da je radila u RIC-u sve do njegovog gašenja na poslovima pomoćne radnice na prijemu kod dolaska pacijenata, nosila krv, uzorke, čistila područje oko radiološkog dijela ortopedije, kardiologije gdje su dolazili covid pozitivni pacijenti, područje kontaminiranog dijela, RTG, CT, čistila kontejnere s brisevima, čistila područje kontaminiranog dijela, nosila infektivni otpad, rublje, sve odlagala na sigurno mjesto, pomagala medicinskom osoblju u smislu transporta i nošenja uzorka krvi, briseva, urina i sl., poslije na odjelu obavljajući poslove svog radnog mjesta nisu ničim potkrjepljenje (tužiteljica nije pružila niti priložila dokaze na te okolnosti) već to proizlazi samo iz iskaza tužiteljice. Tužiteljica tijekom postupka nije dokazala da je u utuženom razdoblju obavljala poslove, gore navedene, vezane za poslove pomoćne radnice sve do gašenja RIC-a, a poslije i njegovateljice, osim u kolovozu 2022., za koji rad je i plaćena.

18.3. Pravo na dodatak od 10 % ostvarivale su i njegovateljice i pomoćno osoblje kao što je tužiteljica samo za sate koje je po rasporedu poslodavca odradila unutar Covid centra, a tužiteljica nije dokazala da je ostvarila pravo na isplatu posebne nagrade za cijelo utuženo razdoblje, dok kada je radila u Covid centru bila je prijavljena za rad u tom Centru, te je radila u 4. i 5. mjesecu 2020., kako je iskazala svjedokinja Poljak, a i svjedokinja Ercegović po kojoj je tužiteljica radila u RIC-u po 15 dana u 2 navrata i bio je točno određen broj sati koliko je odrađeno, a nagrada se počela obračunavati i isplaćivati od 11. mjeseca 2020.

19. Stoga, po mišljenju ovog suda tužiteljici ne pripada pravo na posebnu nagradu za obavljanje poslova vezanih za rad i za pružanje zdravstvene njege pacijentima oboljelima od bolesti Covid -19 radi čega se njezin zahtjev ukazuje neosnovanim i valjalo je isti odbiti i odlučiti kao u izreci presude.

20. Odluka o troškovima postupka temelji se na odredbi čl. 154. st.1. i čl. 155. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 25/13 i 89/14, 80/19, 114/22 i 155/23; drugdje u tekstu ZPP-a) pa tuženiku, koji je u cijelosti uspio u sporu pripada, sukladno Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" br. 138/2023), VPS te priloženom popisu troška, pripada sljedeći trošak: za pristup na ročište od 5.11.2025., 9. 2. 2026., 22. 4. 2026. po 100,00 eura, od 7.10.2026. 200,00 eura, za sastav podneska od 8.10.2025.

i 3. 6. 2026. po 100,00 eura, za pristup ročištu za objavu presude 100,00 eura, ukupno, 800,00 eura, uvećano za PDV u iznosu od 200,00 eura, daje iznos od 1.000,00 eura, a kao u točki II. izreke presude. Tuženiku nije priznat trošak sastava podnesaka i to: od 18. 9. 2025., jer se radi samo o ponavljanju već navedenog u odgovoru na tužbu i podnesku od 1. 9. 2025. i što je već bilo detaljno obrazloženo u njima i nije bilo potrebe za novim podneskom i ponavljanjem onoga što je već prije bilo navedeno; od 4.11.2025., jer je očito da se taj podnesak ne odnosi na ovaj predmet budući da u istom obrazlaže tužbu i podnesak tužiteljice koje je zaprimio, a postupak je već odavno u tijeku, i to na okolnosti potraživanja s osnova primopredaje službe; od 6.11.2025. jer se radi samo o dostavi osobnih podataka predloženih svjedokinja; od 6.10.2026., jer se odnosi na primopredaju službe, a koja nije predmet spora, dok podnesci od 13. 1. 2025. i 21. 1. 2025. nisu priloženi u spisu. Također mu nisu priznati ni troškovi sudske pristojbe na presudu, jer tuženik tu pristojbu nije ni platio pa je nema pravo ni potraživati od tužiteljice.

U Splitu 19. studenoga 2026.

Sutkinja

Katica Bojčić Vidović

NAPUTAK O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove presude dopuštena je žalba nadležnom Županijskom sudu u roku od 15 dana od dana primitka pisanog otpravka iste. Žalba se podnosi putem ovog suda, u tri primjerka.

DNA:

- pun. tužiteljice
- pun. tuženika

Broj zapisa: **9-30890-57834**

Kontrolni broj: **06602-05e7b-f8f7e**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.